

Αλληλεγγύη στην εξεγερμένη και αντιστεκόμενη κοινωνία στο Ιράν – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Εδώ και κάποιες εβδομάδες εξελίσσεται μία από τις μεγαλύτερες κοινωνικές εξεγέρσεις των τελευταίων χρόνων ενάντια στο θεοκρατικό και πατριαρχικό καθεστώς στο Ιράν. Από την αρχή της μέχρι σήμερα, μετράμε χιλιάδες νεκρούς/ες κι ακόμα περισσότερους αγνοούμενους/ες, τραυματίες, βασανισμένους/ες και φυλακισμένους/ες. Ενώ περίπου από τις 09/01, το καθεστώς του Χαμενεί έχει κόψει την πρόσβαση στο διαδίκτυο και στις τηλεφωνικές επικοινωνίες, σε μία προσπάθεια ακόμα πιο ευρείας καταστολής των διαδηλωτ(ρι)ών. Έτσι, η μόνη πηγή πληροφόρησης προέρχεται είτε από προσωπικές μαρτυρίες μαζικών δολοφονιών διαδηλωτ(ρι)ών στους δρόμους, είτε από το ίδιο το καθεστώς με τις επίσημες ενημερώσεις του. Δεν είναι τυχαίο πως τα περισσότερα -αν όχι όλα- τα συλλογικά όργανα όπως σωματεία εργαζομένων, κόμματα, οργανώσεις και συλλογικότητες έχουν απαγορευτεί από το κράτος. Πρόκειται για ένα χαρακτηριστικό δείγμα της καταστολής που κυριαρχεί.

Οι κινητοποιήσεις ξεκίνησαν ως μία μορφή διαμαρτυρίας ενάντια στο ανυπόφορο και αυξανόμενο κόστος ζωής και εξελίχθηκαν γρήγορα σε μία ολοένα και πιο έντονη και μαζικοποιημένη κοινωνική κατακραυγή τόσο στην Τεχεράνη όσο και σε αρκετές άλλες πόλεις της επικράτειας. Ο κόσμος εξεγείρεται για θεμελιώδη δικαιώματα, ανθρώπινη αξιοπρέπεια, για μια ανάσα ελευθερίας και κυρίως για δικαιοσύνη. Αγωνίζονται ενάντια στην καθημερινή εξαθλίωση και καταπίεση από το κράτος του Ιράν. Στο ζήτημα του αυξημένου κόστους ζωής, πέρα από την συνεχή πολεμική ετοιμότητα και προετοιμασία και τον ίδιο τον πόλεμο μεταξύ Ιράν και Ισραήλ, σημαντικό ρόλο έχουν παίξει και οι οικονομικές κυρώσεις από πλευράς της Ε.Ε. και των ΗΠΑ οι

οποίες στραγγαλίζουν ακόμα παραπάνω την οικονομία και την ζωή εντός του Ιράν.

Επομένως, καταλαβαίνουμε πως είναι κάτι παραπάνω από ειρωνικό οι τελευταίοι (Ε.Ε. – Η.Π.Α. και Ισραήλ) να αγωνιούν για την τύχη ενός λαού που οι ίδιοι έχουν φροντίσει να συνθλίψουν οικονομικά. Είναι απολύτως ειρωνικό, να θυμούνται και να επικαλούνται τα ανθρώπινα δικαιώματα και κάποια δημοκρατία, όταν στην Παλαιστίνη συντελείται μία γενοκτονία που δεν έχει σταματήσει παρά την “κατάπαυση πυρός”. Όταν το Ισραήλ φυλακίζει και βασανίζει με ποικίλους τρόπους τους/τις Παλαιστίνιους/ες μόνο και μόνο επειδή υπάρχουν.

Είναι προφανές πως όλες αυτές οι κρατικές δυνάμεις προσπαθούν να εκμεταλλευτούν με ποικίλους τρόπους την όποια κοινωνική δυναμική εντός ενός καθεστώτος όπως του Ιράν. Είτε με την “ευκαιρία” για μία ακόμα ωμή πολεμική επίθεση με βόμβες, είτε μέσω του ρόλου του σωτήρα, όπως έχει γίνει σε άλλες περιπτώσεις της αιματοκυλισμένης Μέσης Ανατολής. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση πως οι άνθρωποι που βγαίνουν στους δρόμους δεν πρέπει να έχουν φωνή κι ότι πρέπει να κάτσουν ήσυχοι/ες σε κάτι που αφορά στην ίδια τους τη ζωή.

Όπως πριν κάποια χρόνια φωνάζαμε μαζί με τις γυναίκες του Ιράν “Γυναίκα, Ζωή και Ελευθερία”, έτσι και τώρα ενώνουμε τις φωνές μας εκφράζοντας την οργή μας για τις γυναικοκτονίες, την κοινωνική αδικία και την κρατική καταστολή στο Ιράν και όπου αλλού στον κόσμο, από άκρη σε άκρη. Κάθε κοινωνική κίνηση είναι πάντοτε ρευστή και δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ακριβώς την κατάληξη της. Το μόνο που μπορούμε να ξέρουμε είναι ότι η αντίσταση στον θάνατο και στην αδικία εκφράζεται στους δρόμους ενάντια σε οποιοδήποτε καθεστώς και με μεγάλο κόστος σε ζωές. Όπως και στην Αμερική, μετά τις επιχειρήσεις του ICE τους τελευταίους μήνες και ιδιαίτερα στη Μινεσότα, έπειτα την δολοφονία της Renee Nicole Good από πράκτορα του ICE με τις κινητοποιήσεις να συνεχίζονται δυναμικά.

Σε μία περίοδο όπου οι πολεμικές μηχανές έχουνε πάρει ήδη

μπρος για τα καλά, το λεγόμενο “δίκαιο του ισχυρού” είναι ακριβώς αυτό: Η αποκτήνωση και η κοινωνική ανοχή της κρατικής και καπιταλιστικής βίας και βαρβαρότητας σαν μία φυσιολογική ροή των πραγμάτων που επηρεάζει μόνο αυτούς/ές που την δέχονται. Ο φόβος δεν θα αλλάξει πλευρά αν δεν τολμήσουμε να σταθούμε απέναντι σε όσα πνίγουν την καθημερινότητα.

Να μη νικήσει ο θάνατος.

Οι ζωές των Ιρανών μετράνε.

– Αλληλεγγύη στον εξεγερμένο λαό στο Ιράν

– Καμιά πολεμική επέμβαση των ΗΠΑ και του Ισραήλ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης